

POSTANOWIENIE

Dnia 5 października 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Krzysztof Strzelczyk (przewodniczący)

SSN Wojciech Katner

SSA Roman Dzięczek (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa R. J. i I. J.

przeciwko "S. G. POLSKA" Spółce z o.o. w S.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 5 października 2011 r.,

zażalenia strony pozwanej

na postanowienie o kosztach procesu zawarte w punkcie trzecim wyroku

Sądu Apelacyjnego

z dnia 10 marca 2011 r.,

**uchyla zaskarżone postanowienie i przekazuje sprawę Sądowi
Apelacyjnemu do ponownego rozpoznania, pozostawiając temu
Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania
zażaleniowego.**

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 10 marca 2011 r. Sąd Apelacyjny w sprawie z powództwa R. J. i I. J. przeciwko „S. G. Polska” Spółce z o.o. w S. na skutek apelacji strony pozwanej zmienił wyrok Sądu Okręgowego i zasądzoną w nim na rzecz powodów kwotę 101 456 zł obniżył do kwoty 50 728 zł, korygując także orzeczenie Sądu pierwszej instancji o kosztach procesu (1), oddalił apelację w pozostałej części (2) i zasądził od pozwanej Spółki na rzecz powodów kwotę 2536,50 zł tytułem zwrotu części kosztów procesu poniesionych w drugiej instancji (3). W uzasadnieniu orzeczenia o kosztach postępowania w postępowaniu apelacyjnym Sąd ograniczył się do przywołania art. 100 k.p.c.

W zażaleniu na zawarte w przywołanym wyroku postanowienie o kosztach procesu w instancji odwoławczej pozwana Spółka zarzuciła, że prawidłowe zastosowanie art. 100 k.p.c. powinno skutkować zasądzeniem od powodów na rzecz pozwanej zwrotu kosztów procesu w kwocie 2536,50 zł. Wskazała, że w postępowaniu apelacyjnym powodowie ponieśli koszty w wysokości 2700 zł (wynagrodzenie radcy prawnego), a pozwana spółka poniosła koszty w kwocie 7773 zł (wynagrodzenie radcy prawnego - 2700 zł plus opłata od apelacji - 5.236,50 zł). A zatem, skoro każda ze stron przed Sądem drugiej instancji przegrała w połowie, stosunkowe rozdzielenie powinno spowodować zasądzenie wskazanej w zażaleniu kwoty od powodów na rzecz pozwanej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Z treści rozstrzygnięcia Sądu Apelacyjnego wynika niewątpliwie, że strona pozwana przegrała przed tym Sądem w połowie; w takiej samej proporcji wygrali powodowie. Nie można też odmówić racji pozwanej, co do przedstawionego przez nią sposobu wyliczenia kosztów poniesionych przez strony sporu w postępowaniu odwoławczym.

Sąd drugiej instancji zasądzając od pozwanej na rzecz powodów część kosztów procesu w instancji odwoławczej ograniczył się jedynie do przywołania przepisu art. 100 k.p.c., nie wskazując choćby lakonicznie, na której części dyspozycji tego unormowania się oparł oraz jak rozliczył koszty. Jeśli bowiem odrzucić przyjęcie przez Sąd Apelacyjny zasady wzajemnego zniesienia kosztów, co wynika z treści zaskarżonego rozstrzygnięcia, pozostaje zasada stosunkowego rozdzielenia oraz możliwość obciążenia kosztami jednej ze stron, w warunkach art. 100 zd. 2 k.p.c.

W sytuacji zaś, gdy nie można odeprzeć zarzutu zażalenia, że przy przyjęciu zasady stosunkowego rozdzielenia kosztów procesu, odpowiednio do wyniku procesu, uprawnioną z tytułu wyrównania kosztów byłaby strona pozwana, a nie powodowie, stwierdzić należy, że ograniczenie się przez Sąd jedynie do przytoczenia art. 100 k.p.c. i bez wskazania, w jaki sposób doszło do ustalenia kwoty zasądzonej powodom od pozwanej oznacza zarówno, że uzasadnienie nie odpowiada wymogom przewidzianym w art. 328 § 2 k.p.c. w zw. z art. 391 k.p.c. (por. postanowienie SN z dnia 25 lutego 2010 r., OSNC - ZD z 2010 r. Nr 4, poz. 104), jak i, że zaskarżone postanowienie nie poddaje się kontroli instancyjnej (por. m. in. postanowienie SN z dnia 11 lutego 2011, I CZ 111/09, niepubl.; postanowienie z dnia 19 maja 2011 r., I CZ 43/10, niepubl.).

Z tych względów, na podstawie art. 398¹⁵ § 1 zd. 1 k.p.c. w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. oraz art. 108 § 2 k.p.c. w zw. z art. 398 k.p.c. Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.